

موج سواری گاهی خوب است و گاهی بد. وقتی آغازگر یک جریان باشد، خوب و وقتی خودش همه چیز می‌شود، بد است. پس موج ده‌پانزده‌ساله اعتکاف که بیش‌تر از جنس شور و احساس بود، به‌عنوان یک جریان آغازین، خوب بود و اکنون باید موج دوم آن که به‌نوعی بهره‌گیری از موج اول است، به‌راه بیفتد؛ موجی سرشار از شور و شعور که معرفت‌افزایی در آن نمود ویژه دارد. البته این بار کسانی که از موج اول آمده‌اند، شتاب بیش‌تری خواهند داشت، اما راه برای بقیه افراد هم باز است. شاید یک روایت نورانی، بتواند همه موج‌اولی‌ها و موج‌دومی‌ها را فرسنگ‌ها رشد دهد. روایتی از جنس عشق بین خالق و مخلوق:

عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وآله):

الشَّهْرُ شَهْرِي وَالْعَبْدُ عَبْدِي وَالرَّحْمَةُ رَحْمَتِي

فَمَنْ دَعَانِي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَجَبْتُهُ وَمَنْ سَأَلَنِي أُعْطِيْتُهُ

ماه، ماه من؛ و بنده، بنده من؛ و رحمت، رحمت من است. هر کس مرا در این ماه بخواند، اجابتش می‌کنم و هر کس از من چیزی طلب کند، به او عطا می‌کنم.